

दण्डादगो मासौ इमौ आसामहा एव अत्रायैव
अनुवाय प्रारब्धं संवत्सरव्याध्यं समापयामेति व्यङ्गिता-
वति समिप्य व्यङ्गितेन सम्बन्धः। तासां गवां जातानि
शृङ्गाणि द्वादश नाः स माससु पूर्णेषु प्रावर्त्तन् प्रापयन्
दशभिर्मासैः शृङ्गप्राप्तिवत्सङ्गफले सिद्धेऽपि पुनरन्वयया
अतो मासद्वयमन्वतिष्ठन् अतो जातानामपि शृङ्गाणां
पुनःपतनमित्यभिप्रायः तथा चैतरेयकम् “अथ समापयि-
ष्यामः संवत्सरमित्याधत तासामन्वद्वया शृङ्गाणि प्राव-
र्त्तन्नेति” एतास्तूपरा इति ताः पतितशृङ्गाः गावः सर्व-
कुम्भमन्वाद्यमदगौयमन्व प्राप्तुन् ता गावस्तूपराः शृङ्ग-
छीनाः दृश्यन्ते तस्मात्ताः सर्वान् द्वादश मासो मासान्
प्रैरते प्रगच्छन्ति देर गतौ शीतवातातमेव सर्वदा पुष्टाङ्गा
एव यथायथं गच्छन्ति शृङ्गिणो महिष्यादयस्तु जया
भवन्ति तस्मादित्युक्तं कक्षादित्याह च यस्मात्ता गावः
सर्वमन्वाद्यमाप्तुयन् तस्मात्सर्वेषु पुष्टाङ्गा भवन्ति तथा
चैतरेयकम् “अर्जुनत्वमसमन्वत तस्मादु ताः सर्वभूतान-
रसुत्तिष्ठन्तीति” उक्तार्थं जानतः पञ्चमाह” भा०।

“सर्वमज्ञाद्यमाप्नोति य एव वेद” ता० ब्रा० १ । अष्टोऽर्थः । तदेव दृष्टमासनिर्वर्त्ये “द्वादशमासनिर्वर्त्यं” चेति द्विविधं ज्ञानमवनं प्रतिपादितं तयोर्व्योतिष्टोमदर्शपूर्णमासादिदे-
तत्काम तत्तु यीदिति कामफलसम्बन्धफलविशेषान्वया-
द्विविधज्ञानाश्रयेनान्यत्रान्नातस्य स्वर्गस्य कल्पनाया अन्याय-
त्वाद्वाक्सत्रन्यायेनार्थशक्तिस्य सन्द्विफलस्य वाक्यशेषे
स्यत्वादनुताच्छ्रुतज्ञेय इति सन्द्विज्ञानमा एतत्सत्त्व-
साधोद्विज्ञिति विधिरुद्वेतव्यः । तैत्तिरीयके सन्द्विफल-
कत्वं अष्टमान्नातस्य एव विद्वान् संवत्सरसुप्रधान्या-
द्बुध्न्येवेति भा० ततः ४।१०४ कण्डिज्ञानारभ्य । ५।५००-
६०० पर्यन्ते तद्विधानमुक्त्वा तत्र सत्त्वे दीक्षाकालविधा-
नार्थमेकादशकारम्भपक्षं निरस्य चैवशुक्लैकादश्यां दीक्षा-
माह तत्रैव ५।६।१० कण्डिकादिपु

“चित्तापूर्णमासे दीक्षेत्” ता० ब्रा० ५।६।११। “चित्ता-
युक्तः पौर्णमासः चित्तापूर्णमासः तस्मिन् दीरक्षेत्”
तदेतत् स्तोति” भा० । “चक्षुर्वै एतत् संवत्सरस्य यच्चित्ता-
पूर्णमासो सुखतो वै चक्षुर्मुखत एव तत् संवत्सरस्य
दीक्षन्ते तस्य न निर्यासि” ता० ब्रा० ११ । “चित्तापूर्ण-
मास इति यत् एतत् संवत्सरस्य चक्षुर्वै जायमानस्य
इह प्रथमं सुखज्ञावन्ते तत्रापि चक्षुदेव प्रथममाविर्भवति
अतस्तस्यादृष्टादस्य चक्षुः उक्तक्रमेण सुखतो सुखप्रदेश-

एष चतुः, अतो सुखएव तत् संवत्सरमारभ्य गृहीत्वा
दीक्षते । यः फाल्गुन उक्तः सोऽप्यत्र विद्यत इत्युक्तं
भवति तस्य न निर्यासि कश्चिदपि दोषो न विद्यते ।
इत्थं चित्तापौर्णमास्यां दीक्षितव्यमित्युक्तम् अथ तांश-
मेव मासे शुक्लैकादश्यां दीक्षितव्यमित्याह भा० “चतुरहे
पुरस्तात् पौर्णमास्या दीक्षेरन्” ता० ब्रा० ११ । “चैत्राः
पौर्णमास्याः पुरस्ताच्चतुरहे चतुर्थांशम् समाहारचतुरह-
स्तस्मिन्विद्यमाने गवामयनस्य दीक्षा कार्या एवं दीक्षणस्य
शुणमाह भा० “तेषामेकादकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाद-
काच्च संवत् कुर्वन्ति” ता० ब्रा० ११ । “सर्वेषां सत्वाणां
द्वादश दीक्षा भवन्ति तत एकादशीप्रभृति द्वादशसु गतासु
रात्रिषु त्रयोदशी रात्रिरष्टमी स्यात् एकादका च बद्ध-
काष्टमीति अस्यामेकादकेत्युपचारः तस्याः क्रयः सम्प-
द्यते प्रथमे क्षुपसर्जने राजक्रयस्तस्मिन् दिने प्रातः-
काळे प्रायणीयाद्या यज्ञाव्ययाः प्रक्रम्यन्ते तेन प्रक्रमेण
एकादकां न संवत् कुर्वन्ति क्रियासुपयोगेन व्यर्थं न कुर्वन्ति
अतएव एकादकाप्रारम्भगतो शुणसास्मिन् पक्षेऽन्तर्भ-
वति इत्यर्थः । अत्र्येऽपि शुणा अस्मिन् पक्षे सतीत्याह
भा० “तेषां पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षे मासाः
सन्तिष्ठमाना यन्ति पूर्वपक्षे उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठतः
पश्य ओषधयोऽनुत्तिष्ठन्ति तानुकल्याणी वागभिवदत्य-
रात्सुरिमे सतिष्य इति ते राभ्युवन्ति” ता० ब्रा० १४ ।
“तेषामेकादश्यां दीक्षमाणां सुत्या सोमयागः पूर्वपक्षे
सम्पद्यते सत्वाणां सर्वेषां द्वादशोपसदः सत्वाष्टमीप्रभृति
द्वादशसु गतासु त्रयोदशी शुक्लपक्षपञ्चमी तस्यां प्रथमो-
ऽतिरात्र इति पूर्वपक्षे सुत्या प्रारभ्यत इत्यर्थः । त्रिंशता
त्रिंशता ऽहोभिस्मांशेषु पूर्वपक्षे एव सर्वमासाः सन्ति-
ष्ठमाना यन्ति पक्षे एवं द्वादशसु मासेषु गतेषु पूर्वपक्षे
एव सत्वादुत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठतः सत्वादुत्यां कुर्वतो यज-
मानानसु पश्चात् पश्य ओषधयसोत्तिष्ठन्ति जह्वं रोहन्ति
तान् यजमानान् कल्याणी शोभना वाक् यशस्करी वाक्
वदति किमिति इमे सतिषो यजमानाः आरात्युः स-
न्दिह्य अभवद्विति तदमन्नरत्ने सतिषो राभ्युवन्ति सन्दिह्य
भवन्ति । १५ अध्यायसमाप्तिपर्यन्ते तस्यैव विधानभेदा उक्ताः ।
“गवामयनेनेयुः” कात्या० श्रौ० २४ । १२ । “गवामयनं वा-
ऽभिगरन्ते” २४ । ४ । इदञ्च एकपदं तेन गावा-
मयनिकमित्यादौ ठकि पूर्वाचोटिङिः । “गावामयनिके
पुष्टपष्ठहे प्रत्यहं इयम्” जैमिनीयन्यायमात्रा ।